

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
У 4351/05
08.02.2007. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Снежане Живковић, председника већа, Невене Милојчић и Мирјане Ивић, чланова већа, са саветником Рајком Милијаш, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца АА и ББ, изјављеној против решења Министарства за капиталне инвестиције Републике Србије – Нишавски округ број 220-35-00056/2005-04 од 16.5.2005. године, у предмету инспекцијске мере, у нејавној седници већа одржаној дана 8.2.2007. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба СЕ ОДБИЈА.

Образложење

Оспореним решењем одбијена је, као неоснована, жалба тужилаца изјављена против закључка о дозволи извршења Секретаријата за инспекцијске послове Градске управе Града Ниша број 356/1-484/04-10 од 27.12.2004. године, којим закључком је утврђено да је решење Секретаријата за инспекцијске послове Градске управе Града Ниша број 356/1-484/04-10 од 1.10.2004. године постало извршно дана 7.10.2004. године, те се дозвољава његово извршење.

У тужби којом оспоравају законитост решења туженог органа тужиоци истичу да нису примили решење чије се извршење дозвољава, а исто оспоравају истичући да су ограду изградили 1970. године, десет година пре него што је земљиште постало градско грађевинско. Даље наводе да је оспорено решење донето на основу непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног и процесног права због чега предлажу да суд тужбу уважи, а оспорено решење поништи.

У одговору на тужбу тужени орган је у свему остао код разлога из образложења оспореног решења и предложио да суд тужбу као неосновану одбије.

По разматрању списка предмета, оцени навода тужбе и одговора на тужбу, као и по оцени законитости оспореног решења у смислу одредбе члана 39. Закона о управним споровима, Врховни суд Србије је нашао:

Тужба је неоснована.

Према списима предмета и образложењу оспореног решења, тужени орган је оспореним решењем правилно одбио, као неосновану, жалбу тужилаца изјављену против закључка о дозволи извршења првостепеног органа, за коју одлуку је дао довољне и на закону засноване разлоге које у свему прихвата и овај суд.

Суд је ценио наводе тужбе и нашао да су исти неосновани јер се из списка предмета види да је првостепени орган правилно закључком о дозволи извршења дозволио извршење решења првостепеног органа од 1.10.2004. године које је постало извршно дана 7.10.2004. године. Према доставници у списима предмета решење о рушењу првостепеног органа од 1.10.2004. године уредно је уручено тужиоцу Жикић Божидару дана 6.10.2004. године.

Наводи тужбе којима се оспорава правилност решења које се извршава су без битног утицаја на другачије решење ове управне ствари с обзиром да се сагласно члану 270. став 1. Закона о општем управном поступку у поступку административног извршења може оспоравати само извршење, а не и правилност решења којим се извршава.

Због наведених разлога, Врховни суд Србије је оценио да оспореним решењем није повређен закон на штету тужилаца, па је, на основу одредбе члана 41. став 2. Закона о управним споровима, одлучено као у диспозитиву пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ,

дана 8.2.2007. године, У.бр. 4351/05

Записничар Председник већа-судија

Рајка Милијаш, с.р. Снежана Живковић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

зж